

Edunvalvontaa

Kulunut kesä ei paljon lämmittänyt. Se, mikä siinä oli kuin ennen, että se meni nopeasti ohi. Edunvalvonnallisesti merkittävintä oli että elinkustannukset nousivat tasaisesti ja aiheuttivat lisää pohdintaa ostovoimamme säilyttämiseksi.

Toisaalla tässä lehdessä on mielipidekirjoitus Jyrki Lohelta, josta muutama huomio. Ensiksi kiitos että asioita kentällä pohditaan ja niistä esitetään asiallisia kannanottoja.

Lohi mainitsee aluksi, että olemme jälleen palanneet kestoaiheeseemme, indeksiin. Näin vain on, että edunvalvonnassa on kestoaiheita, joiden saaminen kuntoon on entistä tärkeämpää. Palkansaajajärjestöjen edunvalvonnallinen kestoaihe on palkankorotusten taso, meillä eläkeläisillä taas indeksikorotusten suuruus. Toki vaikutamme monilla tavoin meille myös tärkeitten palvelujen laadukkaaseen tuottamiseen ja tasoon. Lohi epäilee, että eläkkeiden ja palkkojen kehitys ei olisi esittämäni mukainen, mutta saamani luvut ja niihin pohjautuva grafiikka ovat OAJ:n näihin asioihin perehtyneeltä tutkijalta ja asianomaisen tuntien luotan niihin.

Itse luvuthan eivät ole pääasia, vaan miten ne kehittyvät ajan myötä. Nyt on vaan niin, että näillä indeksimäärityksillä eläkkeemme tulevat koko ajan jäämään jälkeen siitä tasosta, mikä oli eläkkeellejäämishetkellä.

Lohi on oikeassa siinä, että olen sitä mieltä, ettei asian hoitaminen ole kiinni rahasta. Jos palattaisiin tasaindeksiin, sen vuotuiset kustannukset olisivat vain parin prosentin osuus rahastojen tuotosta. Ei siis voi olla rahasta kiinni. Kysymys on siitä, halutaanko nyt eläkkeellä oleville palauttaa se oikeudenmukainen palkanjatke, joka heille kuuluu. En voi hyväksyä sitä väitettä, että jos meille nyt maksetaan, niin tulevat eläkeläiset jäävät ilman. Näin ei tule käymään, vaan lapsemme ja lastenlapsemme kyllä saavat ansaitsemansa eläkkeet, jotka ovat ainakin samaa tasoa kuin meillä.

Jos et mitään pyydä, et varmasti mitään saa.

Harri Aartelo
varapuheenjohtaja

Intressebevakning

Den gångna sommaren har inte värmt mycket. Det som var som förut var att den gick snabbt förbi. Ur intressebevakningssynpunkt var det mest synbara att levnadskostnaderna har stigit i jämn takt vilket har lett till mer grubblerier över hur vi skall kunna bevara vår köpkraft.

På annan plats i denna tidning finns Jyrki Lohis opinionsartikel från vilken jag har plockat några punkter. Till allra först ett tack för att man grubblar över problem ute på fältet och över att man framställer sakliga ställningstaganden.

Lohi nämner till först att vi igen har återvänt till vårt gamla favoritämne, indexet. Det är bara så, att det i samband med intressebevakningen finns varaktiga problem. Att lösa dessa är viktigare än någonsin. För löntagarorganisationerna är löneförhöjningarnas nivå den ständiga frågan. Vi pensionärer har åter igen storleken på indexet. Naturligtvis påverkar vi också på många sätt på kvaliteten och nivån av produktionen av de för oss så viktiga tjänsterna. Lohi misstänker, att pensionernas och lönernas utveckling inte är sådan som jag har framställt den, men mina uppgifter baserar sig på siffror och grafik som har uppgjorts av en sakkunnig forskare inom OAJ och med kännedom om denna forskare litar jag på uppgifterna. Själva siffrorna är inte huvudsaken, utan hur de utvecklas med tiden. Det är nu bara så, att med dessa indexbestämningar kommer vår pension att hela tiden släpa efter den nivå den var på när vi gick i pension.

Lohi har rätt i, att jag anser att skötseln av problemet inte är fast i pengar. Om vi skulle återvända till det jämna indexet skulle de årliga kostnaderna bara utgöra ett par procent av fondernas intäkter. Det kan alltså inte bero på pengar. Frågan gäller bara om de nuvarande pensionärerna vill återställa den rättvisa fortsättning på lönen, som de har rätt till. Jag kan inte godkänna påståendet om, att om man nu betalar åt oss blir kommande pensionärer utan. Så kommer det inte att gå, utan våra barn och barnbarn kommer nog att få den pension de förtjänar och den kommer att vara på åtminstone samma nivå som vår.

Om man inte ber om någonting blir man säkert utan.

Harri Aartelo
viceordförande
Övers. Ulla Bäck

